

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Fiducia In Devm Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 11. Dei præsentia difficulter cogitatur in adversis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](#)

§. XI.

*Dei praesentia difficulter cogitatur in
adversis.*

Verum pro dolor fatendum est paucos admodum reperiri in mundo Davidi, paucos Josepho similes, qui eam illis possint vere dicere: *Dominus mibi adjutor, non timebo quid faciat mihi homo. Dominus mibi adjutor, & ego despiciam inimicos meos.* Psal. 117. Quam difficile est in adversitatum jactationibus tranquillam animi pacem retinere & agnoscere divine argumenta praesentiæ in afflictionum extutunc quippe videtur abesse à nobis longius. Diversis in Evangelio locis refertur quod cum Apostoli Iesu Christi Domini condescissent navim sub vesperum, & laborent in remigando propter contrarium ventum, secutus eos JESUS. Circa quartam vigiliam noctis venit ad eos ambulans super mare: at illi ut viderunt eum ambularem super mare, putaverunt phantasma esse & turbati omnes per timore clamaverunt, donec allocutus est eos, & ut certiores redderet de praesentiâ suâ iussit Petrum id rogantem venire ad se super aquas; quis enim aliis verbis solo fluidas maris undas ita potuisset solidare sub pedibus ejus, ut super illas velut in

M 7

arcâ

area deambularet. Illud vero permisum detur quod nemo ex duodecim his Christi Domini discipulis ejusque familiarissimi individualibus itinerum comitibus, actionum miraculorum, quae quotidie faciebat, oculis testibus, nemo inquam unus magistrum suum isto in loco agnoverit praesentem: nam fuit qui non timore perculsus cum adjurasset, sicut solemus adjurare spiritus apparentes; nisi ipse & voce imperasset illis fiduciam, & miraculo, quod in S. Petro patrav. praesentiam suam confirmasset. Unde minus mirum videri debet, si nos vix unquam Dei praesentem cogitamus, cum variis gravissimisque calamitatibus velut marinis fluctibus obruimur, quandoquidem in eo & ipsi Apostoli defecerunt. Et tamen nihil est certius quam tum maximè praesentem esse, adeo enim ipse omnibus in tribulatione constitutus & qui plurima patiuntur, adeo ut malorum quadam tempestate absorpti videantur, his in primis proximus est, & intimè conjunctus. Hinc est quod viris sanctis, ut in quadam epistola scribit S. Franciscus Xaverius, nihil videatur difficilius quam nihil pati, & gravis ipsis sit crux sine cruce esse, quia sibi personum habent, desitui tolerantia adversitarum, esse Dei praesentiâ privari. Unde S. Gertru-

dis innocentissima Virgo tantopere dilige-
bat, ut in ejus vita refertur, maiorum perpe-
sionem, ut longo patientiae exercitio incli-
nationem naturalem quam quisque in suas ser-
tur commoditates, extinctam in contrarium
translulerit adeo, ut insatiabiliter teneretur pa-
tiendi desiderio; omnes ejus cogitationes fe-
rebantur ad patiendum, quotidianæ preces,
divinæ actiones in patiendo consistebant:
nullum erat illi tempus molestius, nullum
intolerabilius quam quod sine afflictionibus
transligebat. Duabus & viginti septimanis
ante mortem continuis & acutissimis dolori-
bus adeo cruciata fuit ut linguæ usum amit-
teret: quo tempore euidam personæ san-
ctæ revelatum fuit à Christo Domino, quod
sic illam affligeret, quia deliciæ suæ essent
esse cum ipsa in doloribus: sustulisse verò
ipsi loquela cum rerum omnium gustu ac
fensi, ut omnes ejus facultates & actiones
in se solum converteret. Quis unquam

casus tam firmam, tam bene sta-
bilitam pacem potuisse
evertere?

